

Tristo pedeset godina boravka i djelovanja franjevaca u Čakovcu

Dvije tisuće i deveta godina obilježava se u Čakovcu franjevačkim jubilejima: osamstotom obljetnicom Franjevačkog reda i tristopedesetom godišnjicom od dolaska franjevaca u Čakovec.

Osnivač Franjevačkog reda, sv. Franjo Asiški, živio je i djelovao potkraj dvanaestog i početkom trinaestog stoljeća.

Sv. Franjo rodio se u rujnu 1182. (ili 1181.) godine u talijanskom gradu Asizu od oca Petra Bernardonea, bogatog trgovca i majke Pike. Kada je odrastao tražio je svoj životni put.

Odrekao se obitelji i svega što mu je pripadalo od njegovih roditelja da bi se posvetio Bogu i bližnjemu. I nije ostao sam. Mnogi su pošli za njim, kao što je on pošao za Isusom Kristom, a on je sa zahvalnošću i poniznogovorio: "Bog mi je dao braću."

Kada ih je bilo dvanaest, polazi s njima u Rim da od pape Inocenta III. dobije odobrenje za svoj način života. Bilo je to 16. travnja 1209. godine što se uzima kao početak Franjevačkog reda.

Dolazak franjevaca u Čakovec

Franjevci dolaze u Čakovec na poziv grofa, bana i pjesnika Nikole Zrinskog VII. Čakovečkog 1659. godine.

Prvoga veljače 1659. godine u Varaždinu je održan Kapitul Ladislavske Kustodije koja će postati Provincijom 1661 godine. Za ministra kustoda te 1659 godine izabran je o. Maksimilijan Tkalčević. Tada je zamoljen zagrebački biskup Petar Petretić da kao mjesni ordinarij da dopuštenje i blagoslov oko podizanja samostana u trgovištu Čakovcu. Molba nije bila odmah riješena.

Odmah nakon osnutka samostana u maloj crkvi prva braća razvijaju bogat duhovni život koji se veže uz kult sv. Antuna, koji su braća neumorno širila, te slavljenje blagdana Gospe od Anđela - Porcijunkule - uz koji je povezan porcijunkulski oprost. Sigurno je da su franjevci bili prisutni u životu obitelji Zrinski gdje su bili duhovnici, vodili duhovnu brigu za obitelji časnika, te bili vojni kapelani.

Kroz svu povijest župe, koja im je povjerena 1789., braća su bili dušobrižnici i vjeroučitelji ne samo u školama, nego i pokretači mnogih društava kojima su bili ili osnivači ili su bili u njima prisutni te pružali duhovnu skrb za članove pojedinih društava i organizacija. Svojim radom braća su dala veliki doprinos u očuvanju nacionalnog identiteta za vrijeme dok je Međimurje bilo pod Mađarskom sve do 1918. godine i od 1941.-1945. godine, ali u crkvenom pogledu uvijek je bilo pod vlašću zagrebačkih biskupa i nadbiskupa. Između dva svjetska rata dali su veliki doprinos u radu "Katoličke akcije" čija se je djelatnost tako razvijala da se pokazala potreba za izgradnjom vlastitog doma, što je i učinjeno 1938. godine kada je izgrađen Katolički dom.

Tako je ova godina za nas franjevce u Čakovcu, godina velikih i malih jubileja. Na svemu tome želimo Bogu zahvaliti a sebe i vjerni Božji narod kao i sve ljude dobre volje na te događaje podsjetili smo nizom događanja.